

اعلامیه مطبوعاتی

باران‌های موسمی شهر کراچی را ویران کرد؛ ولی هیچ‌کسی به‌علت اقتدار "تقسیم‌شده‌ی فدرالی" دموکراسی به مردم پاسخگو نیست!

(ترجمه)

به‌طور معمول هر سال فصل باران‌های موسمی فرا می‌رسد؛ اما یک‌بار دیگر باران‌های موسمی، مردم کراچی را به‌طور خاص و مردم سنده را به‌طور عام شدیداً متضرر و شکار مشکلات نموده است. باران‌های موسمی سرک‌ها را به دریاچه‌ها تبدیل نموده و باعث قطع برق شده است. سبب مرگ انسان‌ها به‌علت غرق شدن و یا به‌علت شوک الکتریکی از خاطر تخریب پایه‌های لین برق شده است و هم‌چنین املاک مردم با غوطه‌ور شدن آب و ناکامی تلاش‌های امدادی دولت تخریب شده است. بناءً در هم‌چو یک معضل اتهاماتی که از سوی عوام به دولت و صاحبان قدرت وارد شد، از سوی اداره شهر کراچی، دولت ایالتی سنده و حکومت فدرالی پاکستان با بهانه‌های مکرآمیز و تکذیب سریع، مهار یافت. در واقع، این حاکمیت تقسیم‌شده دموکراسی (حکومت فدرالی) است که به‌طور مداوم منجر به "الزام تراشی یا یک‌دیگر را مقصر دانستن" در میان حکمرانانی فدرالی، ایالتی و مقامات شهری شده است، حال آن‌که امور بزرگ‌ترین شهر امت مسلمه که مسکن برای حدود بیست میلیون انسان است، برای پیش از هفت دهه تاکنون از نیازهای اساسی شهری من جمله منابع برقی و دفع زباله‌ها مورد غفلت حکومت قرار گرفته است.

ما از شما می‌پرسیم که چرا این چنین میزان غفلت هیچ‌گاهی در جریان 1300 سال حاکمیت خلافت با الزام تراشی بین معاونین خلیفه، حکام ولایات و عمال شهر رخ نداده است؟ بناءً در نظام اسلام این امر کاملاً معروف بود که کی در کجا مسئول است؛ زیرا نظام حکومت‌داری اسلام یک نظام واحد است و تمام مراجع و اختیارات به دست خلیفه بوده و از آن نگهبانی می‌کند. خلیفه پس از گرفتن بیعت به شرط تطبیق قرآن کریم و سنت، مسئول بر مراقبت از تمام شوون امت است. بناءً خلیفه پاسخگو بر هر مشکلی است که امت به آن مواجه می‌شود و هم‌چنین به‌علت هر امری در حضور الله سبحانه و تعالی محاسبه خواهد شد. رسول الله صلی الله علیه وسلم می‌فرماید:

«مَا مِنْ أَمِيرٍ يَلِي أَمْرَ الْمُسْلِمِينَ ثُمَّ لَا يَجْهَدُ لَهُمْ وَيَنْصَحُ إِلَّا لَمْ يَدْخُلْ مَعَهُمُ الْجَنَّةَ» (رواه مسلم)

ترجمه: هر امیری، عهده‌دار کار پیشوایی مسلمانان گردد و برای آن‌ها کوشش و تلاش و دل‌سوزی نکند، با آن‌ها وارد بهشت نمی‌گردد.

خلیفه ضمن این‌که مسئول بر امور بوده، والی را در ولایات و عمال را در شهرها به‌منظور ادای وجایب و وظایف می‌گمارد و خلیفه با تفویض اختیارات و تأمین بودجه به آن‌ها می‌کوشد تا این‌که مسئولین وظایف‌شان را به درستی انجام بدهند. با این‌حال، تحت نظام دموکراسی، منابع مالی و مسئولیت‌ها به لایه‌ها و نهادهای گوناگون میان حکومت مرکزی، ایالتی و شهری تقسیم بندی شده که همین امر باعث ایجاد خلا در داخل کشتی حکومت شده و در نهایت مشکلات بدون حل باقی می‌باند و از سوی دیگر "الزام تراشی یا یک‌دیگر را مقصر دانستن" گسترش می‌یابد و نهایت امر امتیازات وفور و فراوان به دست صاحبان قدرت می‌افتد. در اسلام، اگر مجلس ولایه ناخشودی خود را از کارکرد والی نمایان سازد و از کارکردهای والی راضی نباشند، خلیفه وی را عزل خواهد کرد. طوری که خلیفه به مادام العمر انتخاب می‌شود و طبق شریعت اسلام حکم می‌نماید. بناءً خلیفه هرگز از حقوق یک جمع بزرگ بخاطر خوشنودی یک جمع کوچک اهمال و غفلت نمی‌ورزد؛ ولی در دموکراسی این یک امر معمول است؛ جایی که

با تهدید، از کسی چیزی خواستن و رشوه دادن بخاطر گرفتن رأی، رایج است. از فقر شروع تا سیاست خارجی که مبنی بر غلامی قایم شده و در نهایت تا استعمارگرایی! خلاصه ما در تمام عرصه‌ها از زهر تمدن غربی که از سوی نخبه‌گان سیاسی تطبیق می‌شود که از لحاظ فکری و دماغی غلام غرب هستند، متضرر می‌شویم. فلهذا، راه‌حل برای اکثریت بحران‌های پاکستان این نیست که یک ولایت دیگر را تأسیس کنیم؛ بلکه انهدام و رد دموکراسی و اقتدار فدرالی ناکامش می‌باشد و این نظام فاسد را عوض نموده و ساختار دولت اسلامی یعنی دولت خلافت را جایگزینش نماییم؛ زیرا این دولت مبنی بر وحی و امر الله سبحانه و تعالی استوار است. الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ [ملک: 14]

ترجمه: آیا ذاتی که (همه چیز را) آفریده، (اسرار و رموز را) نمی‌داند؟ و او، باریک بین آگاه است!

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر-ولایه پاکستان

شماره صدور: 04 / 1442

8 محرم 1442 هـ.ق

27 اگست/ اوت 2020 م

مترجم: داکتر زکریا